

Familien fra Grønnebakken

Der er krise i Danmark! Det smitter af på de danske husholdninger, og i visse tilfælde er det faktisk noget, der går hen og bliver en rigtig god vane.

FOTOS: PIA BURMØLLE HANSEN

Grønnebakken i Slagelse er et idyllisk sted at bo. Her ligger en klynge private boliger, hvor det er tydeligt, at alle gør noget ud af de fælles arealer. Her står forårsblomster i krukker og bede udenfor, der er plantet træer, og børnene har et trygt sted at lege.

Men det er ikke kun udenfor, at familierne på Grønnebakken går op i miljøet i dagligdagen.

– Nej, efter at vi nu alle har mærket krisen, er der bestemt også kommet fokus på, hvordan vi bor og opfører os inde bag murene, smiler formanden for grundejerforeningen Grønnebakken, Klaus Kristensen, og byder os indenfor i nummer 36, hvor han, konen Anette og deres to børn, Sebastian og Sigrid på 10 og 8 år bor.

Hjemmet er lyst og lækkert indrettet, og der er stillet friskbrygget kaffe frem på bordet til SK Forsynings reportagehold.

– Den er hældt på kanden med det samme, så kaffemaskinen ikke står og bruger unødigt strøm, kommer det fra Klaus, der officielt, men også med et vist

glimt i øjet, er udnævnt til husets ”spare-diktator”.

– Nu er det jo ikke kun mig, for jeg tror faktisk, at mange danskere er blevet langt

Klaus tjekker måleren jævnlgt.

mere bevidste om deres energiforbrug, fordi det er her, vi selv kan spare mange penge, siger Klaus og tilføjer:

– Forskellen er nok mere, at nu gør vi det lige så meget af hensyn til os selv som til miljøet.

Forståelige fakturaer

I det forgangne år har Friske Forsyninger sat fokus på kundernes energiforbrug.

Det er sket gennem tre artikler, der skulle hjælpe alle med at forstå, hvordan de læser deres faktura, og Klaus mener, at det har været ganske nyttigt.

– Det gik virkelig op for folk, HVOR mange penge vi bruger på strøm og varme, og når de barske kendsgerninger springer dig i øjnene, begynder der for alvor at gå sport i den for at bringe tallene ned, siger Klaus, der selv blev temmelig chokeret, da tallene gav mening:

– Hold OP, vi brugte meget strøm!

Familien Kristensen har varme i gulvene, og det var her Klaus lavede sit første forsøg.

- Vi slukkede for gulvvarmen alle steder, undtagen badeværelset, i fire dage, mens jeg holdt øje med måleren, og da jeg så, hvor meget vi sparede i døgnet, hev jeg regnemaskinen frem og opdagede, at vi kunne spare 4.500 kroner om året ved at tage sutsko på i stedet.

- Jeg har sgu ikke noget mod at betale de afgifter, staten skal have, men jeg vil ikke smide mine egne penge ud ad vinduet, siger Klaus.

Fællesskab og konkurrence

Familierne på Grønnebakken er kendt for et godt sammenhold, og de har samtidig en særdeles aktiv og velfungerende ejerforening.

- Mange af vores børn leger sammen, og vi hygger os privat. Når jeg snakkede med naboerne, begyndte vi at få fokus på at spare, for hvis vi alle kunne gøre det i større målestok, kunne vi bruge pengene til nogle af de forbedringer, vi ønsker os herude. Den slags kræver normalt, at vi skal optage lån og bede folk om at betale til.

Fællesudgifterne på Grønnebakken ligger på godt 3.000 årligt pr. husstand.

- Så tanken om at spare op via egen adfærd, i stedet for at hive store summer op af halvtomme lommer, er en idé, alle kan forholde sig til, så nu er vi faktisk gået i fælles konkurrere om hvem, der kan spare mest på el, vand og varme, griner Klaus.

Sigrid har lært at spare på vandet.

At ændre adfærd

Hos familien Kristensen er man gået fra et kilowattforbrug på 20 i døgnet til 13 på bare en måned, men det har krævet en reel indsats fra Anette og Klaus at få børnene med.

- De er i glemmealderen, så vi var nødt til at rende rundt efter dem i begyndelsen, og huske dem på at slukke lyset, når de forlod værelset, lukke ordentligt for hanen i badeværelset osv., og det har i høj grad vist sig at være anstrengelserne værd, fastslår Klaus, og Anette nikker samtykkende.

- Vi gør spareøvelser konsekvent nu. Vi har bl.a. skiftet vores gamle vinduer til energirigtige, vi er begyndt at kigge på solfangere, og nu er vi gået i gang med at få alle de gode tips ud på vores fælles hjemmeside, siger Klaus og slutter:

- I dette tilfælde tror jeg, at vores adfærd bliver styret af vores økonomiske smertegrænser, og det er nok først, når vi mærker, det gør ondt, vi for alvor kommer i gang.

Nu har Sebastian lært at slukke for udstyret når han ikke bruger det.